

פרשת מסעי

הרמב"ן רואה בפסוק: "והורשתם את הארץ וישבתם בה.." (ל"ג, כ"ג) - לא רק הבטחה בלבד, אלא מצוות עשה.

לאלה המבכרים את השפע הגלותי על הצנע במולדת, מכוונים דבריו של רבי עזריה: "מוטב ללון במדברות של ארץ ישראל ולא ללון בפלטריות (ארמונות) של חוץ לארץ".

משלים רבי יוחנן: "טוב פת חרבה ושלוחה בה מבית מלא זבחי ריב".
'פת חרבה' - זו ארץ ישראל, שאפילו אוכל אדם בה פת במלח כל יום ודר בתוכה - זוכה לעולם הבא. מ'בית מלא זבחי ריב' - המשול לחוץ לארץ.

(מתוך ממעיין האגדה - א. ארזי)

שיעור פרשת השבוע: כנרת סמואל פולק

ימי החול		שבת פרשת מסעי	
05:05←05:00	זמן תפילין / טלית	19:20	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:30	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45	שחרית א'
08:30	שחרית ג' (בביה"כ)	08:30	שחרית ב'
09:24←09:22	סוף זמן ק"ש	08:00	שחרית ע"מ
19:25	מנחה וערבית	<u>17:30</u>	13:30 מנחה
19:35←19:40	שקיעה	14:00	מנחה (בבית שנון)
20:10	ערבית	17:30	מנחה ע"מ
21:00	ערבית (בשקד ג')	17:00	לימוד הורים וילדים
		18:00	מעגלי שיח (במקום שיעור)
		20:16	צאת השבת

שבת
שלום

יומן מסע

השבת מסתיים המסע במדבר ומגיע שלב הסיכומים. ככתוב: "וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת-מוֹצְאֵיהֶם, לְמַסְעֵיהֶם--עַל-פִּי ה'; וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם, לְמוֹצְאֵיהֶם" (במדבר לג' ב)

ר' חיים בן עטר, 'האור החיים הקדוש', מחדש חידוש נפלא בפירושו לפסוק הנ"ל - מסתבר שמשם נצטווה לכתוב, בזמן אמת, יומן (!) וכעת הגיע הזמן להקריא אותו בפני העם ולשקע אותו בתורה עצמה.

ונראה שהכתוב נתכוון להודיענו סדר כתיבת המסעות שלא נכתבו ביום אחד אלא על זה הסדר שהתחיל משה **לכתוב בפנקסו במצות המלך מיום שיצאו ממצרים על זה הדרך יום שיצאו ממצרים כתב פסוק ויסעו בני ישראל מרעמסס ... וכשחנו בסוכות כתב פסוק ויסעו וגו' ויחנו בסוכות, וכן על זה הדרך היה כותב כל מסע בזמנו עד שהגיעו לערבות מואב, ואחר כך אמר ה' אליו שישדרם בתורה כדרך שהיו כתובים אצלו, והוא מה שאמר הכתוב ויכתוב משה את מוצאיהם... (אור החיים לפרשת מסעי)**

רעיון מקורי זה, הפותח צוהר צר להבנת מהות התורה ואופן כתיבתה, מעלה את השאלה – לשם מה נדרש עניין זה? מדוע צריך "הדור הצעיר" לשמוע על חוויותיהם של אבותיו כפי שנכתבו בזמן אמת? תשובה נוגעת ללב נותן על כך האדמו"ר מפיאסצינה, בספר דרשותיו הנכתב בימי השואה, מתוך התופת והאימה של הגטו בוורשא:

... בשעה שכתב אחרי המסעות והצרות, כבר ראו "מוצאיהם למסעיהם על פי ה'", שהוא להוציא את "פיי" ה' על ידי המסעות... אבל בשעה שהיו המסעות והצרות היו המסעות מקודם ואחר כך המוצאות, **כי בשעת המסעות הוגישו רק הצרות.** (ספר 'אש קודש' פרשת מסעי)

כח רב ניתן לשאוב מזיכרון תחושת חוסר האונים בזמן החוויה עצמה, לאחר שכבר ניצלנו והתקדמנו הלאה, ובמיוחד כאשר ניצבים בפני קשיים ואתגרים בהווה. האדמו"ר מגור, בעל ה'שפת אמת' מוסיף ממד נוסף לאופן בו זיכרון הצרות והצער מאפשר לצמוח ולהתחזק, ובמיוחד בימי 'בין המצרים' בהם אנו שרויים. במבט לאחור ניתן להיווכח איך דווקא הקשיים והנפילות הם אלו שלבסוף רוממו והעצימו אותנו, ובכך לחוות את המעבר במיצרי ההווה מתוך אופטימיות ותקווה:

ויציאת מצרים וכל המסעות היה הכל דרך ולימוד לבני ישראל לדורות, להיות נושעים בתוך המצר עצמו, שלא לברוח, רק למצוא דרך תוך המיצר עצמו. **ולכן נקבע פרשה זו בין המצרים, שהקדוש ברוך הוא עונה בעת רצון ועונה בעת צרה וכתוב, "מן המיצר קראתי י-ה..." קריאה הוא דביקות. שגם מתוך המיצר נמצא דרך דביקות אל הבורא ... והוא הבטחה לדורות שבכל מיצר של בני ישראל נמצא אתם התורה, כמו שכתוב "עמו אנכי בצרה"** (שפת אמת, מסעי, תרס"ד)

נסיים הפעם בקטע החותם את שירו של אלמוג בהר 'סב וסב'. בשיר זה מתאר המשורר את מסעותיהם וצרותיהם של שני סביו - יצחק בהר הברלינאי ועזרא גחטן הבגדדי - ואת השפעת הזיכרונות הללו עליו, הנכד אשר זכה לחיות במדינת ישראל.

מְחַבֵּר תְּפִלּוֹת

שְׁנִים אֲנִי נִזְכָּר

וְקוֹרֵם עַל גּוֹפֵי עוֹר וְגִידִים

בְּכָל הָעָרִים הָאַחֲרוֹת

שֶׁל זְכָרוֹנוֹת

אוֹתָן לֹא זָכַרְתִּי בְּיַלְדוּתִי

הַנְּשָׁבְרִים בְּגִלְמִים.

10 מי יודע? – לפרשת מסעי

(בסוף כל שאלה יש הפניה לעליה לתורה שם נמצאת התשובה, תשובות במהופך למטה)

1. אחת התחנות של בני ישראל במדבר. היום אפשר לעצור ולקנות שם שוקו בדרך לאילת... (שני)
2. בן כמה היה אהרן הכהן במותו? באיזה תאריך נפטר? (שני)
3. הר הקר מוזכר פעמיים בפרשה. הוכיחו שמדובר בשני מקומות שונים. (שני-שלישי)
4. שלושה ימים (ביחיד – ים) מוזכרים בגבולות ארץ ישראל. מהם הימים ובאיזה צד של הארץ נמצא כל אחד? כדאי להיעזר במפה. (שלישי)
5. כמה שבטים קיבלו נחלה בעבר הירדן המערבי? (שלישי)
6. שמואל, קָקִי. אחיהוד – מדוע הם מוזכרים בפרשה? (רביעי)
7. כמה ערי מקלט היו? למה הן מיועדות? (חמישי)
8. מי עלול להיות שמח כשהכהן הגדול מת? מדוע? (שישי)
9. מספרים בפרשה – 12, 70, 42, 48 – מה משמעותם?
10. מדוע התנגדו בני שבט מנשה שבנות צלפחד יקבלו נחלה? מה הפתרון שהציע משה? (שביעי)

בית מדרש נשי

מוזמנות בשמחה לבית מדרש נשי לכבוד ראש חודש אב

בנושא: "אהבת השלום"

מוצאי שבת "מסעי" ב' באב (30.7 למניינם) בשעה: 21:15

בבית מדרש ליד הבית כנסת.

בתוכנית: מדרש יצירה.

נשמח שכל אחת תביא משהו קטן.

מחכות לכן – המארחות

לשאלות ותשובות על השאלות הנ"ל, אנא פנה לדוא"ר: nesi@beithamidrashnesi.org או למס' 052-5311111. המידע הנ"ל הוא מודעה שיש לה שיתוף פעולה עם משרד החינוך. כל הזכויות שמורות. © 2015 בית מדרש נשי.

רשימת מחסע הורים וילדים מאדבר / דורון היימן

בחמש שנים שעבר, יצאנו קבוצת הורים וילדים מהמפל למסע של 24 שעות במכתש רמון, בחסות מרכז חוסן שדות נגב. למי שלא מכיר, מדובר במסע רגלי משעות אחה"צ ועד למחרת. את פנינו קידמו מנחים מהמכון ללימודי שטח, שאספו מאתנו את הפלאפונים ובתמורה אפשרו לנו לבחור מוצרי יסוד שאותם נעמיס בתיקנו, שאותם נבשל עצמאית ונאכל במהלך המסע (פסטות, קמח, אורז, ירקות וכדו...).

בדומה לתחושה ביציאה מדלת מטוס בנחיתה בארץ זרה, ככה היציאה הראשונית למדבר. את פנינו קידם משב רוח חמה ושמש קופחת ("שפריצרים" שקיבלנו ציננו רק במעט את החום).

לאורך המסע התנהלנו לפרקים כקבוצה, בחלוקה להורים וילדים, חלוקה לזוגות הורה-ילד ולעיתים גם בהליכה ועבודה עצמית. במקביל להיכרות עם המכתש, צמחיו, והגאולוגיה של היווצרותו, הוכונו למשימות שונות שנועדו לחולל מסע תוך נפשי. עסקנו במעברים, חווית העדר שליטה, אמון הורה-ילד, תקשורת, מה בין אחריות לעצמאות בהתבגרות והכרת הטוב. בלילה זכינו, כדברי מובילי המסע ל"מלון מיליון כוכבים תחת כיפת השמיים" וקמנו לפנות בוקר לטיול עם זריחה מהממת מעל עין סהרונים.

אמנם עולם המסעות בטבע אינו זר עבורי מבחינה מקצועית, אך לצד זאת, היתה זו פעם ראשונה שיצאתי על תקן "הורה".

כשאני יוצא לטבע עם עצמי או בהנחיית קבוצה, יש תמיד רכיב של חוסר וודאות והתרגשות, לצד בטחון בחוסן והניסיון המקצועי. הפעם המסע אילץ אותי לוותר גם על ידיעה זו ולהתמסר לגמרי לתהליך, לאפשר לעצמי להיות בעמדת 'לא יודע' וכל זאת כשאני נושא את האחריות והמשאלה שגם לקורן בני יהיה טוב.

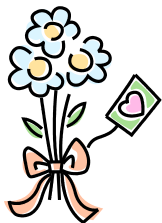
מדהים כל פעם מחדש לפגוש את עוצמות המדבר מול קטנותנו כבני אדם. גם ביום ובעיקר בלילה.

ההתנתקות מרעשי החיים המודרניים (פלאפונים, עבודה, אור וזיהום), מזמנים לנו את האפשרות להשתתף להביט פנימה והחוצה לנפלאות הבריאה ולכוחות הטמונים בנו.

הזמן שהוא המשאב המרכזי שאין לנו שליטה עליו, מתרגם לזמן איכות טהור של הורה-ילד. היכולת באמת, אבל באמת, להיות בעמדה של הקשבה למה שנאמר וגם למה שלא נאמר היתה נוכחת במסע.

בסיכום הסכמנו שהיה זה עבור כולנו מסע משמעותי, מרגש ומעצים, כשכל אחד מאתנו לקח ממנו הרבה גם להמשך...

ברצוננו להודות לכל אלו שעמלו ואפשרו זאת ובכללם למרכז חוסן – 'שדות נגב', המנחים המצוינים מהמכון ללימודי שטח, ולרות נגלר שריכזה ודאגה להוציא אותנו כקבוצה מהקיבוץ.

השתתפות תודות לחסע

תודה לאפרת ביליה המדהימה שריכזה את מתנדבי התיכון ועזרה לארגון כלל האירוע. ולניסן בצלאל תודה על העזרה בחשיבה ועל העצות הטובות לאורך כל הדרך.

113 תרבות

נסע מדבר

שרדנו כדי לספר!

24 שעות של מסע במדבר כחלק משנת ה"בת מצווה".

למדנו יחד:

שחוסר ודאות זה חלק בלתי נפרד מלחיות וליהנות.

שאפשר להסתדר בלי ברז, חשמל ואוכל מוכן.

שלמרות שאנחנו גברות עדינות כשצריך אנחנו סוחבות תרמילים וצועדות במסלולים ארוכים.

שעדיף עליה מאתגרת ממדרון חלקלק.

שלשכב על הגב תחת כיפת השמיים ולראות כוכבים נופלים עדיף ממשכים.

וכמה כיף, כיף ופשוט, להיות סתם כך, ביחד.

תודה לחינוך החברתי בקיבוץ סעד ולמכון ללימודי שטח, על ההזדמנות האדירה!

נ.ב.

בשביל האיזון, בתכנון לאתגר הבא שלנו יחד: מניקור ופדיקור.

הדס ואלוט לוי

קייטנת "חברית לרפואה"

בשבוע הקרוב - ראשון עד חמישי, נארח בסעד ילדים מעמותת "חברים לרפואה".

בקייטנה משתתפים 12 חניכים בגילאים שונים, לכל חניך 3 מדריכים אישיים שמלווים אותו לאורך כל היום ובנוסף צוות טכני גדול שמתפעל את הקייטנה. המדריכים הם תיכוניסטים מסעד בנים ובנות שנרתמים למשימה בשמחה עם הרבה אחריות ובגרות.

החניכים ילוננו בבניין חברת הנער והפעילות תתקיים בחד"א ימין. הקייטנה תהיה מלאה בפעילויות שונות ומגוונות ביניהן הפעלות חיצוניות שהזמנו לסעד כמו מעגל מתופפים /קוסם/חברת אתגרים/ מכוניות עם שלטים/ ערב שירה ושמחה.

בנוסף, יהיו הפעלות מקומיות "תוצרת בית" אותם מעבירים אנשי סעד שנרתמו למשימה ועל כך תודתינו הגדולה. בתוכנית: גינון –רחלי לנדאו / יום ספורט –איתמר דניאל/ בישול-תמר אייל/דרמה –אור סינגר (זיוון)/ יצירה –מיכל ביליה ורחלי לנדאו /פעילות במשק –מיטל חכמון ובנות השירות. החניכים כמובן יבלו גם בבריכה.

בהזדמנות זו אם יש מי מהקוראים שיהיו מוכנים להעביר סדנאות בנושאים שונים או שיש לכם רעיונות להפעלות לקייטנה של ילדים בעלי מוגבלויות (נשמח להכין מאגר רעיונות ומתנדבים לשנים הבאות) מוזמנים לפנות לחמי.

גם ילדי החינוך החברתי נתרמים לעזרה ובכל יום נקבל ארוחת ארבע מושקעת מבית ילדים אחר, וילדי החטיבה יארגנו "ערב מסעדה". תודה לכם מראש, ילדים יקרים וצוות ההדרכה.

את הקייטנה אנחנו מקיימים בעזרת תרומות שנאספו מתברות גדולות וקטנות שהתגייסו למען המטרה וכן אנשים פרטיים ששמעו והיה להם חשוב לתרום. גם ענפי המשק שלנו תורמים ועוזרים לנו בדרכים שונות.

בנוסף אנחנו מקבלים מספקים שעובדים עם הכלבו ציוד /מעדנים/נשנושים חומרי ניקוי.. מי שיכול נותן וזה עוזר לנו מאוד.. זה המקום להודות לכל אלו שעזרו בגיוס התרומות (קשרים לעיתים זה מבורך..). מהמועצה שלנו אנחנו מקבלים את ההסעות לחניכים. תודה גדולה לכם התורמים שמתגייסים למטרה חשובה זו.

ומכם אנשי סעד אנחנו מבקשים לעזור לנו בקניית מצרכים ל ארוחות בוקר וערב ולמשך היום. בכלבו, נתלה רשימת מצרכים לטובת הקייטנה ואתם מוזמנים לרשום את שמכם ומס התקציב במה שתבחרו, ובכך לעזור לנו בקניות .. תודה מראש.

אז.. הקייטנה יוצאת לדרך בתקווה שתעבור בשלום שהילדים ייהנו וישמחו ויהיה להם שבוע של כייף בקיבוץ. תודה גדולה לכל האנשים שעוזרים לנו מאחורי הקלעים, לחברת הנוער - לעפר שלומי והצוות, על המגורים והשימוש בחדר האוכל המשופץ. לעמותת "גומת חן" על ריכוז התרומות ולאנשי הנה"ח של סעד, לחד"א, לקייטרינג, לרפת על החולצות, לצוות בית שקמה, לדותן על ההגברה, לאלי קראוס על כל המשימות שאתה עוזר לנו.. לנגה ואנשי הכלבו, לחגית לנדסמן על ההשתלמות למדריכים, להורי המדריכים שיתמכו ויחזקו מאחור.. ולבני הנוער שמתגייסים בכל שנה למשימה זו.

ולאנשי סעד שבוודאי יחייכו בלכתם על השבילים, יאירו פנים ויאמרו מילה טובה לחניכים ולמדריכים..

בתקווה לקייטנה מוצלחת שמחה ובעיקר בטוחה.

נצט א'קסון, חמי פיש ורות נלר - רכזת החינוך

התנדבות בחוות "אחים לצד"

השבוע יצאנו התיכונים לשהות בחוות "אחים לעד".

החוה מוקמת במטרה לסייע לנפגעי פוסט טראומה צהליים, וממוקמת ליד חוות נעמי"א. את החוה הקימו מיכאל וצחי שניהם נפצעו במלחמת לבנון השנייה והכירו בשיקום בבית חולים.

יצאנו ביום ראשון אחה"צ ונפגשנו עם שניהם לשיחה קצרה על המקום וישר הפשלנו שרוולים והתחלנו בעבודה להספיק כמה שיותר לפני החשכה. הכנו את השביל המרכזי של החוה שהוא מקטע שביל "טיילת אלה" (לזכרה של אלה אבוקסיס שנהרגה מרקטה בשדרות לאחר שגוננה על אחיה הקטן), כשירד החושך עצרנו למנוחה ולארוחת ערב ולאחר מכן שמענו את סיפורו של מקים החוה והיעוד שלה לטפל בלוחמי צה"ל נפגעי פוסט טראומה דרך חקלאות, ועשייה בחוה. במשך הלילה נשארנו ערים סביב המדורה לשמור וליהנות ממפגש חברים. בבוקר התפללנו, אכלנו והמשכנו את העבודה על מקטע השביל.

חזרנו הביתה עייפים ומסופקים מאובקים ועם שרירים תפוסים.

תיכון סצד

טיול נחמד בפארק "ענבה"

ביום שני (שעבר) יצאנו יחד עם המדריכים,

לטיול נחמד בפארק ענבה המרשים.

בדרך הצטרפה אלינו אלומה המדריכה,

שאותנו אל הפארק לקחה.

בפארק שיחקנו כדורגל ו-2 מקלות,

ואחר כך רצנו להתרענן בממטרות.

שטנו באגם היפה בסירות פדלים,

פידלנו במהירות ושכשכנו רגליים (או: וקפצנו למים)

לארוחת צהריים אכלנו תירס ושניצלם,

שקיבלנו מהקייטרינג והיו מעולים.

חזרנו לקיבוץ עייפים אך מרוצים,

מקווים לעוד טיולים כאלה מוצלחים.

מדריכי האפ"ל

למיטב וישי קימחמן ולכל המשפחה

אלף טוב להולדת הבת - אנוני

איחולים לאושר ולנחת!

מהנצחה בשירות הלאומי בקיבוץ

לאורך השנים בנות השרות השתלבו בענפים השונים ובקהילתנו. לאחר התייעצות עם שרון, החלטנו שמעתה, אעדכן את הציבור בעלון על הנעשה בשירות הלאומי.

השנה זכינו ב 13 בנות שרות מקסימות אשר עבדו בחברת הנוער, במשפחתון, במשק, בחינוך החברתי, ב"והדרת" ובבית הספר. את חלקן בוודאי פגשתם בשבילים, בענפים עצמם ובפעילויות הקהילתיות (כגון - פעילויות 'שמיטה', 'שבוע הספר', 'חג המשק' ועוד..).

בהזדמנות זו אני מבקשת להודות למשפחות שאימצו השנה את בנות השרות: **משפ' רסיס-טל** - יצחק ונעמי, **משפ' לנדסמן** - חיים וחגית, **משפ' חביביאן** - בת חן ועמיחי, **משפ' סמואל** - גדי וכנרת, **משפ' גינזברג** - עדיאל ודקלה, **משפ' רוטנברג** - אשר ונעמה, **משפ' שלומי** - יצחק ואפרת **ומש' גולן** - רועי ועינב.

במהלך השנה הבנות נהנו מלימוד מגוון של "אורייתות" (ספרות קודש) יחד עם אנשי סעד- חנה אדמנית, נעמי רסיס-טל, בת חן חביביאן, נעמה סט, אפרת ביליה וחגי קבלן. וכן מידי חודש הרב ארי העשיר את הבנות בלימוד תורני בבית המדרש. חשוב לי להודות לכל אלו שלקחו חלק ותודה שהקדשתם מזמנכם, ובמיוחד לרב ארי, על ההתמדה והנכונות להגיע מידי חודש.

בשנה הבאה יגיעו כ-20 בנות שרות אנרגטיות ומתוקות. אשמח למשתתפים נוספים מהקהילה שיעבירו "אורייתות" לבנות, וכן למשפחות נוספות שמוכנות לפתוח את ליבן וביתן ולאמץ בת שירות לשנה.

שרון ואני במחשבה משותפת ליצירת חיבורים משמעותיים נוספים בקהילה, אשמח לשמוע הצעות ורעיונות. לכל שאלה והארה, הנני כאן!

שהם קיבץ

רכזת בנות השרות הלאומי

שנינו בנאה הפכת פלסטיק

חדי העין בתוכנו בוודאי שמו לב לשלטים החדשים שהותקנו על דלתות המחזוריות והוראתם, שניתן מעתה לחזור ולהשליך למחזורית בקבוקי פלסטיק של חומרי ניקיון, קוסמטיקה וטואלטיקה, בתנאי כמובן שהם עשויים מפלסטיק. בירור נוסף העלה, שניתן לזרוק למחזורית גם קופסאות אוכל כמו קוטג' וחמוס אולם רק בתנאי שהאריזות תהיינה נקיות.

תדירות הפינוי צפויה להיות אחת לשלושה חודשים.

יש לציין כי הנחיות אלו הן זמניות בלבד, ובאו למלא את הצורך במתן פתרון לאריזות פלסטיק עד שיותקנו ברחבי המועצה פחים כתומים שיכילו את כל האמור לעיל ואף יותר מכך.

תודה למחלקת ש.פ.ע. במועצה ולאיילת קלימי על היזמה והביצוע.

אפי סיאון

נצח היית אדם לקנתי...

נער (בוגר) הייתי בהגיעי לקיבוץ סעד. מזה ששים וחמש שנים אני חבר בקיבוץ שהפך לביתי, ובו גידלתי את ילדיי. גדלתי ב"בני עקיבא" וחונכתי להגשמה בקיבוץ. עבדתי בכל מקום שבו נדרשה עבודתי, ובדרך כלל הייתי מרוצה. ברור היה לי ולחבריי, הן אלה שהשתלבתי בקיבוץ הצעיר והן חבריי לגרעין שהחיים האלה מתאימים לנו.

כמצטרף צעיר מגרעין מגשים, למדתי מהחברים הוותיקים איך חיים ומגשימים את ההלכות לפיהן חונכנו בתנועת הנוער. אהבתי את הצניעות שבה חיים החברים, את ההליכה בתלם הקיבוצי הקבוע, את הקימה מוקדם בבוקר לתפילת שחרית וכן את המסירות לעבודה היום-יומית. שמובן מאליו שאתה נותן את המיטב שבך. לא ניהלנו חישובים כיצד נקבל תמורה לאחר גיוסים נדרשים שלאחר יום העבודה הרגיל. הדברים האלה היו כמובנים מאליהם – לפי הכלל: נותן כפי יכולתו, ומקבל לפי צרכיו. יתרה מכך, היו חברים שאף התנגדו לציון שמו של אדם שעשה מאמץ גדול יותר מאחרים לטובת הציבור כולו. גם לא זכורים לי הרבה מקרים שחולקו בונוסים כשהקופה הייתה מלאה. אולי במקרים בודדים... גם כיום החברים שעברו למעמד של גמלאים ממשיכים לעבוד כפי יכולתם, אינם דורשים בונוסים עבור הימים והשנים הנוספות שהם ממשיכים לתת לקיבוץ.

כזה היה הקיבוץ שהיה...

השתנו הזמנים!! הקיבוץ שינה פניו. האווירה החלוצית שהתקיימה לפני קום המדינה, ושבה גם מי שלא חי בקיבוץ חי לפי נורמות יותר פשוטות, והקיבוץ הולך בעקבות הלכי הרוחות הכלליים במדינה, ונהלים שהיו פעם זרים בקיבוצים הלכו והתפשרו עם הכלל במדינה.

הקיבוץ החדש (כללית) פרץ מזמן את גבולות הצניעות שאפיינו אותו שנות דור, וכמעט כל מה שהיה מקובל קודם, - הצניעות, ההסתפקות במעט, פשטות החיים נסוג לעומת הקידמה שבאה עם ההגדרה של הקיבוץ החדש.

אינני חושב שאפשר היה לעצור את ה"קידמה" ויכול אני להעיד על עצמי שכמו כולם אני מסתדר טוב עם זה. מצד שני ההדגשים שבאים לציין מאמץ עבודה של מי מאתנו, לדעתי, בדבר הזה אפשר וצריך להחזיר עטרה ליושנה. כולנו עבדנו כל חיינו לתת את המיטב שלנו. עבדנו, התנדבנו ולא עלה בדעתנו שצריך לקבל פרס או תמורה כלשהיא על המאמץ המובן מאליו, וודאי שלא צוין מעל גבי הבמות והתקשורת.

לסיכום: זוהי דעתי האישית ובאה בעקבות הפולמוס בנושא "הבונוסים".

ע' אבירט

חלוקת הבונוסים

תשובה לנעם אבן חן, התומך בחלוקת הבונוסים

כמו כולם, גם אני שמחה כשיש רווחים..

אך, לבונוסים – תגמול נוסף כתמריץ לעבודה, אין מקום אצלנו כל עוד אנו מוגדרים כקיבוץ.

הבונוסים אינם מחולקים באופן שווה, לא לכל הענפים, לא לכל העובדים בתחום הרווח או הקהילה.

כולנו שותפים לרווח, וגם להפסד.. התמריץ שלנו הוא אהבה למקום וכמובן משכורת הולמת.

בברכת המשך עשייה מבורכת,

רות' יצרי

מוסק סצז, היסטוריה ותאוריה אופרטיב

בימים הקרובים עומד להיסגר אחד הענפים הוותיקים ביותר בסעד, המוסך שפעל מאז הקמת הקיבוץ ונתן שרות לכל כלי שיש לו מנוע וגלגלים.

קצת היסטוריה של הענף:

בתחילה ניהל את המוסך בהצלחה רבה הנזי, למרות שלא היו לו כלים מתוחכמים כמו שיש היום וגם לא היו לו שפע של חלקים להשגה כמו היום, הכול תוקן בידיים ועם אלתורים מדהימים. בשלב כלשהו חיים אפשטיין ז"ל החליף את הנזי בניהול ויעקב גורן הצטרף לעובדי המוסך עם אדו פולק ז"ל. אני נכנסתי לעבוד במוסך ב 1968 לאחר שיעקב גורן יצא לשליחות בחו"ל והנזי יצא ללימודי אומנות בבצלאל. ניהלתי וגם עבדתי פיזית במוסך עד 1996 כשיצאתי לעבוד בחוץ. חזרתי שוב למוסך ב 2021 עד היום.

במשך השנים היינו צוות עבודה מגובש וחברי מאוד שכלל את אלי סימון, אורי רוזנמן, שייע בר-חי שהצטרף מאוחר יותר, שלמה רון, אדו פולק ז"ל והמל ז"ל. עבדו במוסך גם בני קיבוץ רבים שעבדו חצי יום, חלקם נשאו לעבוד בתחום. כמו איתמר בר חי, נועם קום ואבישי יערי.

באותן השנים היו בקיבוץ 32 רכבים קטנים לשרות החברים, כ 10 רכבי שדה וכ 40 טרקטורים, קומביינים ומכסחות דשא. כל הכלים האלו תוקנו במוסך של הקיבוץ. שום כלי לא נמסר לתיקון במוסכי חוץ, ואכן לא פעם זכינו לשבחים מוועדת מיכון של התק"מ על יכולתנו כצוות קטן לתחזק ולתקן את כל הכלים שהיו במשק. עלי לציין שקיבלנו תמיכה ועזרה רבה ממרכזי המשק שהיו באותם הימים (דני ברט, מתניה רפל, אהרליה דביר, רענן תימור, זאביק בן נון בשתי הקדנציות שלו, חנן פינקלשטיין ז"ל גם בשתי קדנציות, ברוך ניר ז"ל, אורן ברנע ובעז רוזמן).

וכיום, אני לא מצליח להבין את גישת הנהלת התאגיד. איך נותנים יד לסגירת המקום ומעדיפים לתת לענפים מסוימים למסור את עבודת תיקון הכלים למוסכי חוץ ולהוציא את הכסף החוצה במקום להשאיר אותו בקיבוץ.

חשוב לי שיידעו שביקשו ממני להיכנס לעבוד במוסך במטרה להפכו לרווחי, אבל לא אפשרו לנו להשקיע ברכישת הציוד הנדרש כדי להצליח ולקדם את רווחיות המקום. נאמר לנו ש'אין כסף ו'תסתדרו עם מה שיש'. אחד הנושאים שלא הצלחנו לקדם בגלל בעיות כספיות, הוא רכישת כלים לתיקון מיזוג אוויר, תקלה שהייתה מאוד מבוקשת ע"י בעלי הרכבים.

אני לא מכיר עסק שיכול להצליח בלי השקעה ובלי תמיכה של המוסדות. מובן שגם זה לא מתכון בטוח להצלחה ויש לנו בסעד לא מעט דוגמאות של ענפים שלמרות ההשקעה והתמיכה נמצאים בהפסדים גדולים.

ויש גם את ההיבט האנושי – חברתי. תיקון הקלנועיות הרבות בסעד של החברים בגיל השלישי שקיבלו מאתנו שירות מהיר ויעיל. כעת, כשהמוסך ייסגר לאף אחד לא אכפת מה יקרה להם, לאנשים שבלי קלנועית אינם יכולים לצאת מביתם ולתפקד כרגיל. עצוב שהיום הכול נמדד בהיבט הכלכלי.

ובעניין אחר, **תגמולי עובדים**. אני ממש תומך בתגמול עובדים, אני חושב שזה חשוב מאוד שהעובד מרגיש שמעריכים אותו ואת עבודתו, כל זה במידה ויש מהיכן לתת את התגמולים. אבל אני לא מצליח (כמו חברים רבים) להבין מאיפה יילקח סכום הכסף הרב לתגמולים, כאשר כל הזמן אומרים ש'אין כסף'. ומה לגבי החזר

החוב של הקיבוץ לחבריו הוותיקים על 'זכויות עבר' ו'שיוך פירות יצרניים', כאשר כל השנים אומרים לנו שהמצב הכספי של הקיבוץ לא טוב ולא מאפשר אפילו להתחיל להחזיר חלק מהחוב.

חברים שהגיעו לקיבוץ לפני 5-10-12 שנה מסודרים כלכלית וכיום יושבים בעמדות מפתח בוועדות מחליטים עבורנו מבלי שהדבר יגיע לאסיפת חברים. ואני שואל, היכן השנים הרבות 50-60 שנה היפות של חיינו שהשקענו בעבודה קשה עם תקציב של כ-6,000 ₪ לחודש למשפחה עם 5 ילדים בבית של 70 מ"ר למען הצלחת המשק? רק מי שלא היה כאן באותן שנים יכול לדבר כך מבלי לראות את החברים המבוגרים ואת אלו שעובדים גם היום בקיבוץ בעבודות שירות שאינן מאפשרות רווחים. גם אם אותם החברים משקיעים וישקיעו שעות רבות בעבודתם הם מעולם לא קיבלו ולא יקבלו בונוסים על פי הכללים לחלוקת הבונוסים. **אלו הם החברים השקופים.**

כמו כן לא פעם שמענו על חברות גדולות במדינה שטענו שמצבן הכספי גרוע, ובפועל חילקו דיבידנדים.. ואז, קמה צעקה גדולה ואותן חברות חזרו בהן מהחלטתן. מן הראוי, שכך יקרה גם אצלנו.

אני תוהה האם מדווחים לנו על המצב האמיתי, ומצפה להתייחסות באמת מידה השווה לכלל חברי הקיבוץ.

ישראל קסט

צ' חודש תמוז בסימן 'יצירה ויוצרים'

כבר לפני מספר חודשים, באחת מישיבות הוועדה, עלה הרעיון לקיים ערב עם יוצרים מקומיים ולשמוע מהם קצת על היצירה שלהם, על תהליך היצירה, ועל מקומה ומשמעותה של היצירה בחייהם.

רבים שאלו מה הקשר של הערב לוועדת דת (ופנו אל מיכל אפרתי בשאלות...). כזכור, השנה שנת שמיטה, ובמסגרת זו ועדת דת עוסקת הרבה ב'**שמיטה קהילתית**'. בתחילת השנה, הצבנו לעצמנו שתי מטרות עיקריות בפעילויות שייעשו במסגרת השמיטה הקהילתית:

1. הגברת לימוד תורה אישי וקהילתי.

2. הגברת הקשרים הקהילתיים בינינו ויצירת הזדמנויות למפגש ושיח.

חלק מהפעילויות שקיימנו לאורך השנה (לא אסכם הכל במסגרת זו) עונות על אחד מהקריטריונים וחלק על שניהם. בחודש תמוז קיימנו שתי פעילויות, אשר כל אחת עונה על צורך אחר.

בתחילת החודש, קיימנו שיעור זום עם הרב מרדכי ורדי על 'אמנות כבית מדרש'. הרב ורדי, הנטוע עמוק הן בעולם התורה והן בעולם היצירה, שוחח עמנו על מקומה של היצירה בעולם היהדות דרך כתביהם של הרב קוק והרב שג"ר ושיתף אותנו בדוגמאות מתוך עבודתו. הדברים היו מרתקים ומעוררים למחשבה על היחס שבין עולם התורה השכלתני ובין עולם היצירה וכוח הדמיון.

לאחר 'שיעור הפתיחה' של הרב ורדי קיימנו את הערב עם היוצרים המקומיים שלנו. הערב התקיים בקבוצות, חלקן גדולות וחלקן קטנות, בבתי היוצרים. במהלך הערב היוצרים שלנו שיתפו את החברים בעולמם הפנימי, פתחו צהר ליצירה שלהם ולמשמעותה בחייהם. בעיני, זוהי זכות גדולה לשמוע מאנשים בקהילה על הדברים המעסיקים אותם ביום-יום וכך להכיר קצת יותר טוב את חברי הקהילה ואת תחומי הדעת בהם עוסקים.

אני רוצה להודות לכל אחד מהיוצרים שהסכים לשיתף אותנו (גם אם בחלק מהמקרים הדבר בסוף לא יצא אל הפועל) ולהודות לציבור שבא להקשיב וללמוד. במהלך הכנת הערב נדהמנו לגלות כמה יוצרים יש בינינו, מתחומים רבים ומגוונים והערב כולו השאיר טעם של עוד.

המשך קיץ יצירתי וטוב,

קמה בעט ווצדת דת

צדכוני קליטה

אני שמחה לעדכן שהשבוע הגיעה לסעד משפחה חדשה לקליטה - ראשית ודביר הולצמן, ובנותיהן קדם (5) תכלת (2) ובארי (3 חודשים).

משפחת הולצמן תתגורר בבית עקיבא לשעבר. ראשית עובדת כמרפאה בעיסוק במרכז לבריאות הנפש בבאר שבע, ודביר הוא עובד סוציאלי במרכז חוסן שדרות ובשירות הפסיכולוגי שער הנגב.

משפחת הולצמן התגוררה בנתיבות, ובשנתיים האחרונות בחוות נעמא (בעקבות הקורונה).

נאחל למשפחת הולצמן קליטה טובה ונעימה! ברוכים הבאים!

הלה בשם וצדת קליטה

הודעה חשובה לצ'יבור

פרוק גגות אסבסט בבתיים: אפרים גולן, לנדאו דוד, ג'יימס, שרה הוך, נחום יצחקי

יתבצע ביום ב', ד' באב ה-1.8.22, בין השעות 08:00-16:00.

במהלך ביצוע העבודה יינקטו אמצעים למניעת אבק. אך יש לקחת בחשבון כי:

חשיפה לאבק האסבסט עלולה לסכן את הבריאות.

על מנת להימנע מחשיפה לאבק, על המשתמשים במבנים הגובלים באתר העבודה במרחק של עד 50 מטר לנקוט באמצעי זהירות הבאים:

1. לסגור את פתחי המבנים (חלונות ודלתות).
2. לכבות מזגנים היונקים אויר מבחוץ.
3. לא להפעיל ונטות.
4. להימנע משהייה מחוץ למבנה או בקרבתו.
5. הודעה על חזרה לשגרה תשלח בתום עבודות הפרוק במסרון.

כל משפחה המושפעת מהחלפת הגגות, בין אם מחליפים בביתה ובין אם היא בטווח 50 מ' מהגגות המוחלפים,

מקבלת עדכון פרטני, ומתבקשת לאשר לי במסרון חוזר, שקיבלה את ההודעה.

שאר הציבור מתבקש לא להגיע לאזור העבודה ביום זה.

שם הקבלן אלטכנו אר גי אל בע"מ

עובד אחראי רוני להט 0542991188

אתי קימחמן

התעשה קמפ

גזר

תמה לה עוד עונה בגזר. במהלך העונה המשיך הצוות וחגי בראשו בטיפול בשרשרת התפעולית, בחתירה לצמצום עלויות ושיפור התוצאות. מדובר בעבודה משמעותית וקשה שהתוצאות בצדה, עקב בצד אגודל, אך ניכר שיפור מתמיד. יחד עם זאת האתגר ממשיך להיות מורכב.

לאור עצירת המהלך מול דורות אנו שוב שואלים את עצמנו איך לגרום לבית האריזה לעבוד בצורה יותר יעילה, כאשר ברור לנו שכמות הגזר העוברת במפעל הינה פאקטור משמעותי ביותר יחד עם פתיחת צווארי הבקבוק התפעוליים והשיווקיים. אין זה סוד שמצב שוק הגזר (פתחי המכירה) בעיקר ביצוא הולך ומצטמצם. מצב זה יחד עם העובדה שישנה כמות גדולה של מערכי ייצור בארץ. יביא בהכרח לאתגר משמעותי גם בשוק המקומי. לאור זאת, אנו ממשיכים כל הזמן במהלכים וניסיונות לאיחוד בין בתי אריזה באזור ובכלל. אין כאן המקום לפרט את כלל המהלכים. אך ניתן לומר שאנו משקיעים בכך זמן ניכר. ושואפים יחד עם השיפור בתוצאות למהלך משמעותי בתחום.

פופלי

אנו עומדים ממש בסיומו של החודש הראשון מחודשי החופש הגדול. מדובר בחודשים בהם הפעילות נמצאת בשיאה, ואכן במהלך החודש הצליח הצוות בניהולו של חגיב חכמון, שאך זה מכבר קיבל את שרביט הניהול, למכור מעל 130 טון של גרעיני פופקורן לבתי הקולנוע במקביל לפעילות ניקוי הזרעים ללקוחות השונים ובראשם הקצח לנס שמנים. בעוד שבועות מספר תחל עונת קציר הפופקורן, ומיד לאחריה אסיף החוחובה והפעילות תהיה בשיאה. במקביל לפעילות התפעולית אנו עסוקים בהתמודדות מתמדת בנושא מחירי המכירה והשאפה להתאמת המחיר לסביבה העסקית. וכמובן בעיסוק מתמיד במציאת לקוחות וספקים נוספים.

רפת

אנו סובלים בחודשים האחרונים מייקור משמעותי של מחירי המזון. הדבר נובע מעליית מחיר כלל עולמית הן בשל פגעי מזג אוויר והן בשל המלחמה עם רוסיה. מובן שדבר זה יש בו בכדי לפגוע ברווחיות הענף, אלא שאודי ממשיך להוביל את הענף ביעילות ובמגמת שיפור מתמדת כך שהפגיעה מינימאלית והתוצאות טובות. לשמחתנו אושרה העלאת מחיר מטרה על פי המתווה, דבר שיאזן את תוצאות הרפת אל מול עליות המחיר, כך שאנחנו צופים שנה בה נעמוד במסגרת התקציב המתאגר שהצבנו לענף.

מטע

גם במטע סיימנו עוד עונה. מדובר בעונה בה סבלנו קשות יחד עם כלל השוק מרמת מחיר נמוכה מאוד. דותן ומתיה כל אחד עם ההתמחות שלו בענף, עושים כל שביכולתם על מנת להתמודד עם מצב זה ואכן רמת המחירים אותה אנו רואים בשוק גבוהה בשיעור משמעותי מרמת המחירים לה זוכים אחרים. יחד עם זאת כאמור מדובר בשנה עם רמת מחיר נמוכה מהתחזית דבר שגורם לחצי הראשון של השנה להסתיים נמוך מהתקציב ומשנה קודמת. נקודת האור שאנו רואים היא צפי לחוסר משמעותי בחלק מהמטעים בזנים המקדימים דבר שככל הנראה יגרום למחיר גבוהה בתחילת העונה הבאה. מניסיון העבר, ניתן להניח שהמחירים יישארו גבוהים גם בהמשך השנה.

מוסד

לאורך שנים היה "מוסד סעד" מוקד מקצועי טכני משמעותי לטובת ענפי סעד. עם התקדמות הטכנולוגיה והמעבר המשמעותי של הענפים לניהול עצמאי ומקצועי, יחד עם מעבר שוק הרכב לרכבי ליסינג במסלולים שונים, כולל גם צי הרכב שלנו כאן בסעד, ומעבר לרכש כלים חקלאיים מתוחכמים וממוחשבים, נוצר פער בין יכולות המוסד לצרכים של הלקוחות, פער שהלך וגדל לאורך השנים. כך קרה גם בקיבוצים רבים בסביבה, כאשר השורה התחתונה הכלכלית הלכה ונעשתה פחות טובה משנה לשנה.

אנו בוחנים את ענפי העזר שלנו ברווח הגולמי שלהם, כלומר ללא תקורה ושכר דירה, אלא רק בהוצאות הישירות אל מול ההכנסות. לצערי כך קרה במסגרייה שנסגרה וכך גם קורה במוסד ולצערי גם בנגרייה שנמצאת גם היא בבחינה לגבי ההמשך.

בשנה האחרונה ניסינו בגיבוי של הנהלת תאגיד האחזקות לבצע מהלכים לצורך שימור המוסד, אך מהלכים אלו לא צלחו והמוסד המשיך להידרדר בתוצאות הכלכליות ולצערי אנו נאלצים לסגור אותו. המוסד ימשיך לפעול עד סוף חודש אוגוסט. כפי שהתחייבתי אל מול הציבור, בשיתוף עם הנהלת הקהילה, נציע פתרון איכותי להמשך הטיפול בקלנועיות גם בהמשך. מובן שהסגירה תהיה מסודרת ומאורגנת. ערכתי בשבועות האחרונים שיחות עם העובדים והסברתי את המצב ואת הסיבה להחלטה.

זה המקום להודות לעובדים המסורים לאורך השנים על העבודה הקשה והמסורה שכעת מגיעה לסיומה וכמובן לשייע, לישראל ולאבי, שעובדים בענף היום.

זה לא כל כך נעים לראות גן סגור - אך לפעמים אין ברירה וצריך להתאים את עצמנו למציאות.

שבת שלום

כרמל האפרין

שעת סיפור בספריית הילדים

ביום שלישי הקרוב, ה' 2/8 באב, בשעה 17.30 תתקיים שעת סיפור בספריית הילדים.

נשמח לארח את הסופרת: **עדינה בר-אל**

(כן, יש קשר בינה לבין שרון בר-אל, מנהלת הקהילה שלנו).

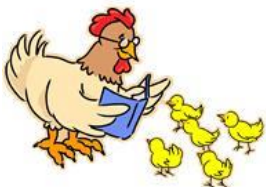
עדינה כתבה ספרי ילדים רבים ומוכרים, וביניהם:

"המכנסיים של סבא", "הכי חזק בגן" ו"מה קרה לכובע".

הפעילות מתאימה לילדים בני שלוש וחצי עד שבע,

בואו בשמחה ו.. אנא דייקו.

נאפי קטן

זה היום קיווינו..

על השלט הגדול- "חטיבת הנשים מסאו-פאולו", והקירות שמאחוריו.

רבים ההולכים בכביש הצמוד לחברת הנוער, ומרימים עיניהם אל שלט ההוקרה שאי אפשר לפספס, על קיר חדר האוכל של הפנימיה.

כזכור, חיפשנו את מי שיוכל לסייע לנו להקים קומה שנייה מעל חדר האוכל, ובה ארבעה מועדוני שכבה, וארבעה חדרי צוות, כל שכבה והפינה הנדרשת שלה. ראש המועצה הצליח לחבר את חטיבת הנשים של הקהילה היהודית בסאו-פאולו, שבברזיל הרחוקה, לתמיכה במועצה, ובתוכה לסיוע נדיב עבורנו. ארגון נדיב זה, תורם דרך קרן היסוד, מיליונים רבים מידי שנה, בארץ במקומות שונים.

כשהתבשרנו על אישור התרומה לפני כשנתיים, לא האמנו שנמצא עצמנו כל כך מהר על קו הסיום. חברו להצלחה לא מעט אנשים טובים ונמרצים. ראשית, עמרי שניהל את התכנון המורכב. הרבה סיפורי חלם מתגלים במצבים הללו. אחד מהם- כשהחילונו לתכנן את הקומה השנייה למבנה המנהלה הישן של בית הספר שהפך להיות חדר האוכל שלנו, התעורר הצורך בהיתר בניה המתבסס על ההיתר הקיים. אלא שהתברר... שאינו קיים. מדינת ישראל בנתה את מינהלת בית הספר, אי שם בשנות השישים, כשאינן היתר בנייה חתום. האם הבלבול הוא במועצה? או שמא בוועדה המקומית לתכנון ובניה- שמעונים? כך או כך- אין היתר חתום. על כן צריך להוציא היתר חדש על כל המבנה הישן, בתנאים של שנת 2022. עם כל הדרישות שהתווספו בשישים שנה האחרונות.... אין ספור מהנדסים ויועצים מתפרנסים מהבירוקרטיה הזו. עמרי, בניסיונו הרב, צלח את המכשולים ובעזרת האדריכלית אביה שתכננה את ההגדלה הצלחנו להגיע להיתר המיוחל. אלא שביתניים התברר שסכום התרומה שהוקצב כלל לא מספיק להשלמת הפרוייקט. בנוסף על כך, התברר שהציפיות של הגוף התורם הוא לעיצוב ברמה גבוהה, בין לאומית. דרישה שביצועה ייקשה עוד יותר על המצוקה הכספית של הפרוייקט. מן הון להון (ביטוי טוב כשמדובר בהרבה הון...) הצלחנו להגיע לפשרה והסכמה שבשלב זה יבוצע רק שלב א', היינו שיפוץ חדר האוכל ברמה הנדרשת, ובניית מעטפת יפה לקומה שנייה. מה לא יבוצע? תקרה, קירות, ורצפה לקומה השנייה, גרם מדרגות וגם מעלית (זו דרישת נגישות חדשה שנוספה לכל מבנה ציבורי מעל לקומה אחת) שיפוץ המטבח והגדלתו, הוספת ממ"ד לקומה שנייה, ועוד כמה "זוטות" שימתינו בינתיים.

וכך יצאנו לדרך, בתקופת חנוכה, כשברור מראש שקומה שנייה היא בבחינת נרות חנוכה- לראותה בלבד, ואין לנו רשות להשתמש בה.. נציין שהכסף התרבה קצת כמו נס פך השמן, עם עליית שער הדולר. לא מעט מכשולים היו בדרך, וכאן המקום להודות לזבולון שנתם כל אימת שהיה צריך לפלס דרך בירוקרטית ולקדם את הנושא, לראש המועצה תמיר עידן ולמוטי מנהל מחלקת החינוך, שהשתדלו לסייע מול גורמי החוץ ככל יכולתם. בתכנון מדוקדק, בביצוע של דוד הקבלן הנמרץ, ובפיקוח של בניה מדאר, הצלחנו לעמוד כמעט באופן מלא בלוח הזמנים שהוגדר לפרוייקט. ליתר דיוק - איחור של שבועיים. צריך לומר תודה גדולה למערכת החינוך ולרות העומדת בראשה, על הדירה הזמנית שלנו בבית כולל צהוב, ששירת אותנו בנאמנות בזמן השיפוץ, על חשבון מעבר של מועדון התיכון שהתעכב בינתיים במקום אחר.

ואכן קצת לאחר יום העצמאות עזבנו את בית כולל צהוב, וחזרנו אל חדר האוכל שלנו. הבנות שפשו עיניהם בתימהון, ולא האמינו כאשר ראו לראשונה את חדר האוכל המשופץ, בעיצובה של המעצבת יעלה צורף (במקור מעלומים). באמת המילה האחרונה.

זכינו לשני ביקורים ברזילאיים, בזכות המבנה. הראשון היה של ראשי הארגונים היהודיים בסאו-פאולו. ביקור שהגיע ביום המטורף שסיימנו להכניס את הדברים לחדר האוכל החדש. (מעולם לא שמחנו יותר לאיחור, מאותו הרגע כשהגיע הטלפון המבשר שהמבקרים מאחרים ב- 20 דקות...). לאחר שצלחנו ביקור זה, הגיע חודשיים אחריו, לפני כשבועיים, ביקור חטיבת הנשים שתרמה את הכסף בפועל. לכבודם נדרשנו גם להתקין את השלט הענקי המוצב על הבניין לאות הוקרה על התרומה בסך של 1,750,000 ₪. ביקור מרגש שכלל דברי פתיחה של אודליה, מנכ"לית העמותה שלנו, של ראש המועצה, וברכות מנציגים שונים של קרן היסוד שהייתה הגוף המתווך, ושל ארגון התורמים, ארוחת צהריים משובחת מתאימה לסטייל המתבקש, פגישה עם כמה חניכות שלנו ועוד. באי הטקס המכובדים מסאו-פאולו הרחוקה, הופתעו לראות תימני ממושקף דובר פורטוגזית רהוטה, המתרגם באופן שוטף, ובעיקר דומה לי כשתי טיפות מים (טוב, בערך...). זה אחי היקר שהתגורר שנים ארוכות ממש שם, וחזר אלינו רק בחודשיים האחרונים, וגויס לטובת המשימה.

לאחר צילומים חיבוקים ונשיקות המשלחת המשיכה בדרכה מלאת התפעלות. נציין שכאמור מדובר באנשים נדיבים במיוחד שתורמים בארץ מיליוני דולרים בכל שנה, וראויים להערכה רבה.

ועדיין, ובשל כך.. עינינו נשואות אל הקומה השנייה, משאת נפשנו, בחינת מנגד תראה את הארץ, ושמה לא תבוא (בינתיים). אנחנו נשארנו כאן, עם טעם של עוד, ועם ציפייה שיגיע הטלפון המיוחל.. על ההמשך.

צפר life

3 צפרה פחור

איתן הימן

קהילתנו התברכה בספורטאים רבים,
שבכביש סובב הקיבוץ בלילות צועדים,
רבים מידי לובשים בגדים שחורים או כהים,
ואינם נראים לנהגים החולפים.
אז נכון, יש אומרים: שחור – זה יפה,
אחרים יגידו שזה צבע "מרזה",
אך בלילה בצעידה על רקע הכביש השחור,
הם אינם נראים לנהג מאופס או חלילה שיכור,
לכן בקשה קטנה היא לכם הצועדים,
עסקו בספורט לילי רק בבגדים זוהרים,
בואו נמנע חלילה, מצב של תאונה,
כדי שכולם ישובו בשלום מהצעידה.